

Kitab Daniel - Nomer Salapan Puluh Lima

Ngungkab Harti Nubuatan tina Pesen Malaikat Nu Kadua

Jeff Pippenger

2024-02-28

Dina sajarah gerakan malaikat kahiji boh katilu, eta pesenna bisa diringkeskeun ku pesen malaikat kadua.

Tuluy malaikat anu séjén, pokna, “Babul geus rubuh, geus rubuh, éta kota gedé, sabab manéhna geus ngajadikeun sakabéh bangsa nginum anggur amarah tina cabulina.” Wahyu 14:8.

Malaikat anu kadua nétélakeun panerapan rangkep tilu tina nubuat, pikeun maranéh anu daék ningali. Malaikat anu kadua keur ngedalkeun hiji amanat nubuat, sarta amanatna nyaéta yén Babul parantos dua kali rubuh. Ieu nandakeun Babul salaku “kota gedé” éta, anu dina pasal tujuh belas jeung dalapan belas diidentifikasi minangka Babul Modéren. Babul Modéren parantos dua kali rubuh, sarta karubuhanana kajadian lantaran manéhna geus ngajadikeun sagala bangsa “nginum tina murka cabulina.” Cabulina éta dilakonan jeung raja-raja bumi. Hubungan éta ngamungkinkeun manéhna ngamangpaatkeun kakawasaan para raja anu ku manéhna diajak cabul pikeun ngalaksanakeun “murka”-na, nyaéta panganiayaan anu dibawakeunana ka umat Allah anu satia.

Anggur téh hiji doktrin, sarta doktrin anu ku manéhna dipingpin supaya diinum ku sakumna bangsa, nyaéta doktrin palsu anu nyatakeun yén nyembah panonpoé bakal ngahasilkeun karapihan. Sakumna bangsa narima “tanda” kakawasaanana, nyaéta nyembah panonpoé, sakumaha dilambangkeun ku ibadah poé Minggu. Ditampana éta “tanda” ku sakumna bangsa téh kalakon ku kakawasaan Amérika Sarikat, tapi éta dilaksanakeun dina mangsa perang anu beuki ngagedéan keur didatangeun ka planét bumi ku Woe katilu ti Islam. Bangsa-bangsa narima “anggur” murkana, dumasar kana jangji “karapihan jeung kasalametan.”

“Naha ayeuna datang béja yén kuring geus nyatakeun yén New York baris disapu ku gelombang pasang anu gede? Ieu can kungsi ku kuring diucapkeun. Nu ku kuring geus diucapkeun nyaéta, nalika kuring nengetan gedong-gedong jangkung anu keur diwangun di ditu, lanté demi lanté, ‘Adegan-adegan anu pikasieuneun kumaha anu baris kajadian nalika Gusti ngadeg pikeun ngaguncang bumi kalayan dahsyat! Mangka kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal ditedunan.’ Sakabéh pasal ka dalapan welas tina kitab Wahyu téh mangrupa pangéling-ngéling ngeunaan naon anu bakal datang ka bumi. Tapi kuring teu boga pencerahan husus ngeunaan naon anu bakal kajadian ka New York, iwal yén kuring nyaho yén dina hiji poé gedong-gedong badag di dinya bakal dijungkiringkeun ku malikna jeung ngabalikna kakawasaan Allah. Tina pencerahan anu dipasihkeun ka kuring, kuring nyaho yén karuksakan aya di dunya. Hiji kecap ti Gusti, hiji sentuhan tina kakawasaan-Na anu agung, sarta wangunan-wangunan raksasa ieu bakal rubuh. Adegan-adegan bakal kajadian anu pikasieuneunna teu sanggup ku urang dibayangkeun.” Review and Herald, 5 Juli 1906.

Amanat malaikat anu kadua diulang deui dina tanggal 11 Séptémber 2001, nalika gedong-gedong badag Kota New York diruntuhkeun ku hiji sentuhan leungeun Allah.

“Nabi nyarios, ‘Kuring ningali malaikat séjén turun ti sawarga, ngabogaan kawasa anu gedé; sarta bumi jadi caang ku kamulyaanana. Sarta anjeunna ngajerit kalawan tarik pisan ku sora anu kuat, saurna, Babul anu gedé geus ragrag, geus ragrag, sarta geus jadi tempat cicingna setan-setan’ (Wahyu 18:1, 2). Ieu téh amanat anu sarua anu dipasihkeun ku malaikat anu kadua. Babul geus ragrag, ‘sabab manéhna geus nyababkeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Naon éta anggur?—Ajaran-ajaran palsu. Manéhna geus mikeun ka dunya hiji Sabat palsu gaganti Sabat parentah anu kaopat, sarta geus ngulang deui kabohongan anu mimiti dicaritakeun ku Sétan ka Hawa di Éden—kalanggengan alamiah jiwa. Loba kasalahan séjén anu sarupa geus disebarkeunana ka mana-mana, ‘ngajarkeun parentah-parentah manusa jadi ajaran’ (Mateus 15:9).”

“Wanci Yesus ngamimitian palayanan umum-Na, Anjeunna nyucikeun Bait Allah tina pangnistaaan sacrilegious-na. Di antara kalakuan-kalakuan panungtungan dina palayanan-Na nyaéta nyucikeun Bait Allah pikeun kadua kalina. Kitu deui, dina padamelan panungtungan pikeun mere panggeuing ka dunya, aya dua panggero anu béda anu ditepikeun ka gereja-gereja. Talatah malaikat kadua nyaéta, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh, eta kota gede, sabab manéhna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna’ (Wahyu 14:8). Jeung dina sora tarik tina talatah malaikat katilu kadéngé hiji sora ti sawarga nyebutkeun, ‘Kaluarlah ti dinya, umat Kami, supaya maraneh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maraneh ulah nampa bala-balana. Sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, jeung Allah geus nginget kajahatan-kajahatanana’ (Wahyu 18:4, 5).” Selected Messages, buku 2, 118.

Di antara 11 Séptémber 2001 jeung hukum Minggu nu bakal geura datang di Amérika Sarikat, tilu ayat kahiji tina Wahyu dalapan belas téh kagenepan, sabab dina hukum Minggu éta panggero pikeun kaluar ti Babul mimiti lumangsung.

“Wahyu 18 nuduhkeun kana mangsa nalika, minangka hasil tina nolak kana panggeuing tilu rangkep dina Wahyu 14:6–12, garéja bakal geus sapinuhna ngahontal kaayaan anu geus dinubuatkeun ku malaikat kadua, sarta umat Allah anu masih aya di Babul bakal dipanggero supaya misah tina pasamuanana. Ieu amanat téh anu pamungkas anu bakal kungsi dipasihkeun ka dunya; jeung éta bakal ngalaksanakeun pagawéanana. Nalika jalma-jalma anu ‘teu percaya kana bebeneran, tapi resep kana kajahatan’ (2 Tesalonika 2:12), bakal ditinggalkeun pikeun narima kasasab anu kuat sarta percaya kana kabohongan, mangka cahaya bebeneran bakal nyorot ka sakumna anu haténa kabuka pikeun narimana, sarta sakabéh anak-anak Gusti anu tetep aya di Babul bakal nurut kana panggero: ‘Kaluar maraneh ti dinya, eh umat Kami’ (Wahyu 18:4).” The Great Controversy, 389, 390.

Dina hukum Minggu anu baris geura sumping, umat baheula dina perjangjian bakal nampa kasasar anu kuat. Ti 11 Séptémber 2001 nepi ka kasasar anu kuat dituangkeun dina hukum Minggu, amanat malaikat kadua diulang deui, sarta panolakan éta ngawakilan panolakan kana “panggeuing tilu rangkep dina Wahyu opat welas, ayat genep nepi ka dua belas.” Dina harti ieu, tilu malaikat

diwakilan ku amanat malaikat kadua. Amanat malaikat kadua nyaéta, Babul geus rubuh, geus rubuh, sarta amanat malaikat kadua ditempatkeun di antara amanat kahiji jeung katilu.

Pangucapan sora anu kahiji dina Wahyu pasal dalapan belas téh mangrupikeun ulangan tina amanat malaikat kadua, nanging éta ngagambarkeun panolakan kana sakabéh tilu malaikat dina Wahyu opat belas. Amanat malaikat kadua ngawakilan sakabéh tilu amanat, sarta éta ngandung tandatangan Alfa jeung Omega, sabab éta geus diproklamasikeun dina sajarah gerakan malaikat kahiji, tuluy bakal diproklamasikeun deui dina gerakan malaikat katilu. Amanat éta nétélakeun yén Babul geus ragrag dua kali, sarta dina harti kenabian ieu éta nuju nandakeun hiji “palarapan rangkep tilu tina nuju.”

Dua kali kahiji Babilon ragrag, sakumaha dilambangkeun ku Babel jeung Babilon, ngagambarkeun ragragna pamungkas Babilon modéren. Pernyataan dua kali ngeunaan ragragna Babilon diwatesanan ku pesen kahiji jeung pesen panungtung tina tilu malaikat. Struktur tilu malaikat ngandung ciri Alpha jeung Omega, sabab pesen kahiji diidentifikasi minangka “injil anu langgeng,” anu ku harti sorangan nandakeun yén éta téh injil anu langgeng, atawa pesen injil anu sarua pikeun sagala jaman. Pesen malaikat katilu nyaéta pesen injil anu ngingetkeun ngalawan narima tanda sato galak, ku kituna pesen kahiji jeung pesen katilu, anu mangrupikeun pesen kahiji jeung pesen panungtung, téh pesen anu sarua, sabab duanana nyaéta injil.

Alfa jeung Oméga nempatkeun tandatangan-Na, nyaéta “Kabeneran,” kana tilu amanat éta, sabab kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “kabeneran” dijieun ku Ahli Basa anu Ajaib ku ngahijikeun hurup kahiji, ka tilu welas, jeung panungtung tina alfabét Ibrani. “Tilu welas” minangka lambang ngagambarkeun pemberontakan, sarta dina amanat kadua éta pisan pemberontakan Babul, sakumaha diwakilan ku doktrin-doktrin palsu jeung cabulna, diidentifikasi. Sakumaha geus dicatet saméméhna, amanat kadua ogé ngandung tandatangan Alfa jeung Oméga, sabab amanat anu diproklamasikeun dina sajarah Millerit pikeun ngumumkeun dibukana pangadilan diulang deui dina gerakan malaikat katilu pikeun ngidentifikasi ditutupna pangadilan.

Ragragna Babel dina Kajadian pasal sabelas mangrupa rujukan anu pangheulana ngeunaan ragragna Babul, sarta kasaksian ngeunaan pambarontakan Nimrod anu kalintang bedegongna ngandung ciri has talatah malaikat kahiji. Sakumaha geus dipidangkeun dina tulisan-tulisan saméméhna, katilu talatah tina tilu malaikat téh ogé kapanggih dina talatah malaikat kahiji. Dina talatah malaikat kahiji, ungkara, “sieun ka Allah,” ngagambarkeun talatah kahiji, sarta ungkara, “pasihan Anjeunna kamulyaan,” ngagambarkeun talatah malaikat kadua. Talatah katilu kapanggih dina talatah kahiji, waktu éta ngumumkeun yén “waktuna pangadilan-Na geus sumping.”

Dina ragragna Nimrod, anu mangrupa ragragna Babul anu kahiji, tilu léngkah tina tilu malaikat ogé katingali. Ieu dilambangkeun ku ungkara “go to.”

Sakumna bumi téh sa basa, jeung sa omongan. Jeung kajadian, waktu maranéhna ngalalana ti wetan, maranéhna manggihan hiji tanah datar di tanah Sinear; tuluy maranéhna cicing di dinya. Jeung maranéhna silih pok nyarita, Hayu atuh, urang nyieun bata, sarta ngadurukna nepi ka asak pisan. Bata dipaké ku maranéhna pikeun gaganti batu, jeung tér dipaké ku maranéhna pikeun gaganti adukan. Jeung maranéhna pok deui, Hayu atuh, urang ngadegkeun keur diri

urang hiji kota jeung hiji munara, anu pucukna ngahontal ka langit; jeung hayu urang nyieun ngaran keur diri urang, bisi urang paburencay ka sakuliah beungeut bumi. Lajeng PANGERAN lungsur ningali kota jeung munara anu keur diwangun ku anak-anak manusa. Jeung PANGERAN ngandika, Lah, ieu bangsa téh hiji, jeung maranéhna kabéh sa basa; jeung ieu kakara mimiti ku maranéhna dipigawé: sarta ti ayeuna moal aya deui anu kaampeuh pikeun maranéhna tina naon waé anu geus dibayangkeun ku maranéhna pikeun dipigawé. Hayu atuh, urang lungsur, sarta di dinya urang campuradukkeun basana, sangkan maranéhna teu ngarti deui kana omongan sasamana. Ku kituna PANGERAN ngaburak-barikkeun maranéhna ti dinya ka sakuliah beungeut bumi: tuluy maranéhna eureun ngawangun kota éta. Ku sabab kitu ngaranna disebut Babel; lantaran di dinya PANGERAN nyampuradukkeun basa sakumna bumi: jeung ti dinya PANGERAN ngaburak-barikkeun maranéhna ka sakuliah beungeut bumi. Kajadian 11:1–9.

Runtagna Babul nu kahiji, anu digambarkeun minangka Babel, dikedalkeun dina frasa “hayu urang,” tilu kali. Katilu malaikat éta sadayana digambarkeun dina malaikat kahiji. Daniel pasal hiji ogé ngagambarkeun amanat malaikat kahiji, jeung sakumaha anu geus dipedar saméméhna dina ieu tulisan, prosés pangujian tilu léngkah tina Injil langgeng kapanggih dina léngkah kahiji, waktu Daniel nolak ngadahar kadaharan Babul, sarta milih gantina ngamulyakeun Allah. Ujian kahijina nya éta ujian malaikat kahiji anu turun dina sajarah Millerit dina 11 Agustus 1840 mawa hiji kitab leutik, anu Yohanes diparéntahkeun pikeun didahar.

Saterusna anjeunna dipaparinkeun hiji ujian anu katingali salila sapuluh poé, anu némbongkeun hiji bédana antara jalma-jalma anu ngadahar dahareun Babul, jeung jalma-jalma anu, saperti Daniél, milih ngadahar kacang-kacangan. Ujian anu kadua ngahasilkeun dua golongan, sakumaha ogé kajadian dina datangna malaikat anu kadua dina taun 1844. Ujian anu kadua éta tuluy disusun ku ujian dina ahir tilu taun, nalika Nebukadnésar nembongkeun pangadilanana, sakumaha diwakilan ku datangna malaikat anu katilu dina 22 Oktober 1844.

Sanggeus caah gedé, Nuh diparéntahkeun pikeun ngadegkeun altar-altar, sarta nalika ngalakukeun kitu anjeunna teu meunang motong atawa ngarapihkeun batu-batu anu dipakéna, kitu deui teu meunang ngagunakeun adukan pikeun altarna. Nimrod anu murtad ngagunakeun bata jeung adukan, minangka pamalsuan altar tina hubungan perjangjian anu geus diparéntahkeun pikeun dipaké ku maranéh nu ngeusian deui bumi. “Hayu urang” anu kahiji dina kasaksian Nimrod ngalambangkeun hiji “perjangjian jeung pati” anu diadegkeun dina pambrontakan ngalawan talatah anu kahiji. “Hayu urang” anu kadua ngalambangkeun pangwangunan hiji munara (hiji Garéja) jeung hiji kota (hiji Nagara). “Hayu urang” anu kadua dina kasaksian Nimrod nyaéta ngahijina Garéja jeung Nagara, anu mangrupa palacuran tina talatah malaikat anu kadua. “Hayu urang” anu katilu ngalambangkeun panghukuman ku cara ngabubarkeun jalma-jalma jeung ngaharu biru basa.

Runtagna Babul anu kahiji ngalambangkeun amanat malaikat anu kahiji, sarta runtagna Babul anu kadua dina dua wujud anu netepkeun unsur-unsur runtagna Babul modéren, ngalambangkeun amanat malaikat anu kadua. Kitu téh, lantaran runtagna Babul sakumaha kacatet dina kitab Daniel ngagambarkeun hiji awal jeung hiji ahir, sakumaha ogé amanat malaikat anu kadua anu diproklamasikeun dina awal jeung ahirna Adventisme. Sister White sacara husus netelakeun yén

panghukuman anu ditibankeun ka Belsyazar geus dilambangkeun ku panghukuman anu ditibankeun ka Nebukadnesar.

“Ka pamingpin pangangeusan Babul, sakumaha dina perlambang ka nu pangheulana, geus datang hukuman ti Pangawas ilahi: ‘Nun raja, ... ka anjeun ieu dipidangkeun; karajaan geus dicabut ti anjeun.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Ragragna kadua Babul boga tanda tangan Alfa jeung Omega, kitu deui amanat malaikat kadua. Tanda tangan éta digambarkeun ku rubuhna raja kahiji jeung raja panungtung Babul. Panghukuman jeung karagragna Nebukadnesar digambarkeun salaku “tujuh kali,” anu mangrupa rujukan kana “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, sarta “panyebar” dina panghukuman jeung karagragna Nimrod ogé mangrupa rujukan kana “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Panghukuman jeung karagragna Belsyazar digambarkeun ku aksara-aksara seuneu anu jumlahna dua rébu lima ratus dua puluh, anu ogé nandakeun rujukan kana “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep.

“Hiji panerapan ramalan nu tilu rupa” diteguhkeun ku dua saksi kahiji anu nangtukeun sarta netepkeun ciri-ciri tina pangenapan nu katilu jeung nu pamungkas. Ku tilu ragragna Babul, éta amanat sorangan anu nangtukeun ragragna Babul, sakaligus nangtukeun aturan anu jadi dasar panerapan ramalan nu tilu rupa. Dua ragragna Babul nu kahiji nangtukeun ciri-ciri ramalan tina ragragna nu katilu jeung nu pamungkas.

Sajarah kaum Millerite kaulang deui nepi ka unggal jentre kecapna dina sajarah Future for America. Dina sajarah Millerite, hiji kompilasi aturan-aturan anu ku William Miller dipikawanoh sarta dipaké pikeun ngadegkeun kerangka bebeneran anu digunakeunana pikeun nampilkeun pesen malaikat kahiji, jadi hiji waymark dina sajarah éta. Hiji “triple application of prophecy” mangrupa salah sahiji aturan anu geus dikompilasikeun dina poé-poé panungtungan ieu pikeun ngadegkeun kerangka bebeneran anu di jerona pesen malaikat katilu diidentifikasi.

Tilu rupa-manifestasi Roma, di hijikeun jeung tilu rupa-manifestasi ragragna Babul, raket patalina, tapi miboga bédana. Awéwé lacur Tirus, atawa Babul, anu ngalakukeun cabul jeung raja-raja di bumi téh jadi hiji daging jeung maranéhna, tapi anjeunna maréntah ka luhur éta raja-raja sakumaha Isebel maréntah ka Raja Ahab. Roma modéren nyaéta sato galak dina Wahyu tujuh welas anu ditunggangi ku awéwé lacur Babul Modéren sarta diparéntahan ku anjeunna.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Saterusna panon kuring dijauhkeun tina kamulyaan, tuluy kuring dipintonkeun ka jalma-jalma sésa di bumi. Malaikat nyarios ka maranéhna, ‘Naha maranéh baris nyingkahan tujuh bala anu pamungkas? Naha maranéh baris angkat ka kamulyaan sarta ngararasakeun sagala anu geus disadiakeun ku Allah pikeun jalma-jalma anu nyaah ka Anjeunna jeung daék sangsara ku sabab Anjeunna? Lamun kitu, maranéh kudu paéh supaya maranéh hirup. Sing siap, sing siap, sing siap. Maranéh kudu miboga panyiapkeun anu leuwih gedé tibatan anu ayeuna dipiboga ku maranéh, sabab poé PANGERAN geus datang, poé anu kejem ku murka jeung amarah anu ngagedur, pikeun ngajadikeun nagri jadi suwung sarta ngabasmi jalma-jalma dosa ti dinya. Korbankeun sagalana ka Allah. Pasrahkeun sagalana kana altar-Na—diri sorangan, banda,

jeung sakur anu dipiboga—jadi kurban hirup. Sagalana diperlukeun pikeun asup kana kamulyaan. Tumpukkeun pikeun maranéh harta banda di sawarga, tempat anu moal kahontal ku maling atawa diruksak ku karat. Maranéh kudu jadi pamilon dina sangsara Kristus di dieu lamun maranéh hayang jadi pamilon jeung Anjeunna dina kamulyaan-Na engkéna.”

“Surga moal karasa mahal teuing, lamun urang meunangkeunana ngaliwatan sangsara. Urang kudu mungkir diri sapanjang jalan, paéh ka diri unggal poé, ngantep ngan Yesus wungkul anu nembongan, sarta ngajaga kamulyaan-Na tetep katingali dina paningal urang. Kuring ningali yén jalma-jalma anu kakara-kakara ieu narima bebeneran kudu ngalaman naon hartina sangsara ku karana Kristus, yén maranéhna bakal ngaliwatan rupa-rupa panggoda jeung kasangsaraan anu seukeut tur nyeri pisan, sangkan maranéhna dipaparin panyucian sarta dipanteskeun ngaliwatan sangsara pikeun narima segel Allah anu hirup, ngaliwatan mangsa kasusah, ningali Sang Raja dina kaéndahan-Na, sarta cicing dina payuneun Allah jeung para malaikat anu murni tur suci.”

“Waktu kuring ningali kumaha urang kudu aya supaya meunang warisan kamulyaan, sarta tuluy ningali sabaraha gedéna kasangsaraan anu geus katarima ku Yesus pikeun ngabagéakeun ka urang warisan anu kacida beungharna éta, kuring ngadoa supaya urang dibaptis kana kasangsaraan Kristus, supaya urang ulah mundur ku sabab pencobaan, tapi sanggup nanggunga kalayan kasabaran jeung kabungahan, ku nyaho sabaraha anu geus disangsarakeun ku Yesus supaya urang, ku kamiskinan jeung kasangsaraan-Na, dijadikeun beunghar. Ceuk malaikat, ‘Pungkir diri; maraneh kudu gancang ngaléngkah.’ Sabagian urang geus boga waktu pikeun narima bebeneran jeung maju léngkah demi léngkah, sarta unggal léngkah anu geus urang tempuh geus méré kakuatan ka urang pikeun nyokot léngkah satuluyna. Tapi ayeuna waktu ampir béak, sarta naon anu geus mangtaun-taun ku urang dipaluruh, ku maranéhna kudu dipaluruh dina sababaraha bulan. Maranéhna ogé kudu loba miceun deui hal-hal anu salah jeung loba diajar deui hal-hal anu bener. Jalma-jalma anu moal narima tanda sato galak jeung gambarna waktu parentah éta diterbitkeun, kudu boga kategeuhan ayeuna pikeun ngomong, Henteu, kami moal ngahormat kana lembaga sato galak éta.” Early Writings, 67.